

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-28/16-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, Marine Kosović Marković i Mirjane Čačić, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu M. B., D., P., zastupan po odvjetnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda A. B. i I. K., Š., na sjednici održanoj dana 29. travnja 2016.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva je dana 3. ožujka 2016., preporučeno putem pošte podnio zahtjev za ocjenu zakonitosti odredbe članka 1. i 4. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. (Službeni glasnik općine Tisno, broj 8/15.) kojom su izmijenjeni članci 7. i 12. Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 9/13., 15/13. i Službeni glasnik Općine Tisno, broj 1/14.), te je uz zahtjev dostavio rješenje Š.-k. ž., Općine T., Upravnog odjela za imovinsko-pravne poslove, prostorno uređenje i planiranje te komunalne poslove, klasa: UP/I-363-05/16-10, urbroj: 2182/05-05/16-02 od 17. veljače 2016., kojim je utvrđen obveznikom plaćanja komunalnog doprinosa za ozakonjenje izgrađenog/nadograđenog dijela zgrade na čest.zem. 6496 k.o. M.-B..

U zahtjevu podnositelj navodi da je presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, posl.br. Usoz-76/15 od 28. listopada 2015., ukinut članak 7. Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, 9/13., 15/13., Službeni glasnik Općine Tisno, 1/14.) iz razloga što je istim definiran različit iznos naknade prema statusnom kriteriju tj. prema kriteriju prebivališta obveznika plaćanja komunalnog doprinosa. Nakon donošenja predmetne presude Općina T. je donijela Odluku o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu čiji čl. 1. i 4. zamjenjuju ranije članke 7. i 12. Odluke o komunalnom doprinosu. Podnositelj citira sadržaj osporene odredbe koju smatra nezakonitom jer također propisuje niže iznose komunalnog doprinosa za osobe s prijavljenim prebivalištem na području Općine T.. Smatra da je ovakvom izmjenom Općina T. „estetskim zahvatom“ pokušala zaobići stav i mišljenje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske izraženo u obrazloženju navedene presude. Isčitavanjem nove Odluke jasno je da je ranija odredba članka 7. samo prebačena u članak 12. te se stranke koje nemaju

prijavljeno prebivalište na području Općine T. i ovim novim tekstualnim rješenjem (koje nije ništa novo u odnosu na stariji izričaj) stavlja u nepovoljniji položaj. Iz odredbe članka 31. stavak 8. Zakona o komunalnom gospodarstvu proizlazi kako je komunalni doprinos novčano davanje koje je vezano isključivo za građevinu koja se gradi, a prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa nije zakonom predviđen kriterij za utvrđivanje visine komunalnog doprinosa. Stoga su takve odredbe diskriminatorne jer se stranke koje nemaju prijavljeno prebivalište na području općine stavljaju u nepovoljniji položaj. Predlaže Sudu da usvoji zahtjev i ukine osporene odredbe.

Donositelj akta u očitovanju od 13. travnja 2016., se protivi u cijelosti navodima zahtjeva iz razloga što je osporavana Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu donesena temeljem ovlaštenja iz odredaba važećeg Zakona o komunalnom gospodarstvu i temeljem Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, pa je stoga protivno navodima iz zahtjeva ista zasnovana na zakonu i donesena u za to predviđenom postupku. Ukazuju na presudu Ustavnog suda Republike Hrvatske, posl.broj: U-II-577/2002 od 12. ožujka 2013., te smatraju da je podneseni zahtjev za ocjenu zakonitosti neosnovan.

Zahtjev nije osnovan.

Osporavanu odluku donijelo je Općinsko vijeće Općine T. na sjednici održanoj 21. prosinca 2015., na temelju članka 31. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03.-proč.tekst, 82/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11., 144/12., 94/13., 153/13., 147/14. i 36/15.). Odluka je stupila na snagu osmog dana od dana objave u Službenom glasniku Općine T..

Iz sadržaja zahtjeva proizlazi da podnositelj smatra da prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa nije predviđeno Zakonom o komunalnom gospodarstvu kao kriterij za utvrđivanje visine komunalnog doprinosa što posljedično znači da osporava zakonitost samo odredbe članka 12. stavak 2. i 3. Odluke o komunalnom gospodarstvu (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 9/13., 15/13. i Službeni glasnik općine Tisno, broj 1/14. i 8/15.-dalje u tekstu: Odluka), i to u dijelu kojom je, pored ostalog, oslobođanje od plaćanja komunalnog doprinosa vezano za prebivalište fizičke osobe na području Općine T. u vremenu od najmanje 10 (deset) godina.

Ocjenjujući zakonitost osporavane odredbe Odluke treba poći od ovlasti koju Zakon o komunalnom gospodarstvu daje predstavničkom tijelu jedinice lokalne samouprave u pogledu uređenja komunalnog doprinosa na svom području.

Mjerodavna odredba za ocjenu zakonitosti osporene odredbe Odluke je odredba članka 31. stavak 7. podstavak 2., podstavak 4. i podstavak 5. Zakona o komunalnom gospodarstvu, prema kojoj predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o komunalnom doprinosu kojom se obvezno utvrđuje jedinična vrijednost komunalnog doprinosa po vrsti objekata i uređaja komunalne infrastrukture i po pojedinim zonama, određena u kunama po m³ građevine (podstavak 2.), opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobođanje od plaćanja komunalnog doprinosa (podstavak 4.), te izvore sredstava iz kojih će se namiriti iznos za slučaj potpunog ili djelomičnog oslobođanja od plaćanja komunalnog doprinosa (podstavak 5.).

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi neupitna ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da odlukom o komunalnom doprinosu, između ostalog, utvrdi opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobođanje od plaćanja komunalnog doprinosa pod uvjetom da istom odlukom osigura izvore sredstava kojima će se taj iznos namiriti.

S obzirom na takvo ovlaštenje predstavničkog tijela, tvrdnja podnositelja zahtjeva prema kojoj prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa nije predviđeno Zakonom o komunalnom gospodarstvu kao kriterij za utvrđivanje visine komunalnog doprinosa nije od utjecaja

na rješenje ove stvari. Naime, iako ni prebivalište ni mjesto rođenja, a niti uopće bilo koji drugi kriterij vezan za osobni status obveznika plaćanja komunalnog doprinosa, nisu kriteriji predviđeni Zakonom o komunalnom gospodarstvu temeljem kojih bi predstavničko tijelo imalo ovlast utvrditi visinu komunalnog doprinosa, u konkretnom slučaju se ne radi o takvoj pravnoj situaciji. Predmet ovog postupka je ocjena suglasnosti sa zakonom odredbe općeg akta kojom su normirani uvjeti za oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, a što je u skladu sa zakonom propisanim ovlastima. Ovakav zaključak proizlazi iz sadržaja citirane odredbe i to osobito Poglavlja VII. naziva: Oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, kojom je Općinsko vijeće Općine T. utvrdilo različite kriterije za potpuno i djelomično oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, među kojima je jedan od kriterija i prebivalište obveznika plaćanja komunalnog doprinosa na području općine u određenom trajanju, a što nije u suprotnosti s mjerodavnim odredbama Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Takvo pravno stajalište u skladu je sa dosadašnjom sudskom praksom u postupcima ocjene zakonitosti općih akata, u kojoj Sud dosljedno činio razliku između kriterija za određivanje pojedinačne vrijednosti komunalnog doprinosa (područja, zone, vrste objekata i obujam građevine) s jedne strane, te kriterija za djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa (prebivalište vlasnika/investitora, HRVI, namjena građevine-zdravstvo, socijalna skrb, prometna i komunalna infrastruktura i dr.), s druge strane. Isto proizlazi i iz presude ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-76/15 od 28. listopada 2015. na koju se poziva podnositelj u svom zahtjevu, a kojom je ukinut članak 7. Odluke o komunalnom doprinosu Općine T. (Službeni vjesnik Šibensko-kninske županije, broj 9/13., 15/13. i Službeni glasnik općine Tisno, broj 1/14.) uz obrazloženje da prebivalište vlasnika odnosno investitora građevine, kao kriterij za određivanje jedinične vrijednosti komunalnog doprinosa, nije suglasan sa zakonom. Pri tome je već u toj presudi ovaj Sud jasno izrazio da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave može svojom odlukom, u skladu s zakonom, propisati opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, a što je u konkretnom slučaju.

Kraj takvog stanja stvari Sud ocjenjuje da osporena odredba članka 12. stavak 2. i 3. Odluke nije nesuglasna sa zakonom, slijedom čega je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.) zahtjev odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 29. travnja 2016.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.